

Mihrimah

– Ümit Seyhan · 10 Ocak 2014

Hüznü(e) çalıyorum her halinde aşkın
Şerefine son kadehte Mihrimah'ın
Varsın yazsın istikbalime tutanaklar
Müebbet bir özlem
Tam şuramda herkeslerden habersiz
Gökyüzünden koparttığım bir parça saklıyorum

Ne yırtıldı ne delindi gönüllerimizin arasındaki perde
Aşk vurdumu yürek, Mihrimah'ım bahane
Düşe kalka koştüğüm peşinden bir kopya mı?
Aramızda koca dağlar, aramızda küçük bir kopça
Ah Mihrimah ah dursun kanı dudaklarımın
Bir gelincik yaprağı bastırsana

Teselli sunni bir nefestir düşünce zanna
Giden varsa gece on iki treniyle
Mavi istasyona
Bekliyor desin bir elinde bavul, bir elinde gazete
Bekliyor desin bavulun üstünde
Bir demek beyaz karanfil

Aşk; umut, ekmek'tir
Aşk, umut ekmektir,
Mihrimah için
Hayal gerçek ne varsa eğip bükmek
Tüm isimlerini eşyanın
Tüm kelimeleri unutup beklemektir

Çareye bir tek siz'i ekledim
Kalabalıklar ey kalabalıklar
Çekin uğultusunuzu gölgenizi üstümden
Yüreğimin yankısını
Aranızda kaybettim
Siz hep baharlarda
İnce zarif narin

Bense inadına hep inadına
Zemheri'yi sevdim
Kirpiklerime toplanırken kar
Kuğuları üşeyen parkta
Soğuk başkentin kuru ayazında
Nefesimle ısıtarak kuşların ekmeğini
Bembeyaz Mihrimah'ı bekledim

Bir hırsız gibiyim yarı aralık aşkın kapısında
Şans, talih, kader ve ben
Mihrimah'a bir karış uzaklıkta
Bir fırsat olsa çıkarsam başımı
Korkuyorum!
Mihrimah'ın gözlerinde görmekten başkasını
Korkuyorum!
Ya görünce Mihrimah omzuma yaslamazsa başını
Korkuyorum!
Mihrimah, açma sonuna kadar kapının kanatlarını

Ümit Seyhan